

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **M. P.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22.5.2006, č.j. „X“, t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V podání ze dne 5.9. 2010, nazvaném „podání žaloby a trestního oznámení ve věci pochybení ČSSZ a přiznání invalidního důchodu“ žalobce popsal své zdravotní problémy. Uvedl, že v průběhu výkonu trestu se stal invalidním důchodcem a měl by mít právo na vyplácení invalidního důchodu. *Domnívá se, „že i po dobu výkonu trestu odnětí svobody by měla být zachována práva odsouzených, v jeho případě právo na invalidní důchod ode dne jeho přiznání. Uvedl, že je právně neznalý a že po dobu výkonu trestu není oprávněn sepisovat „podnět o přiznání důchodu“, což může jenom právnická osoba jako je lékař nebo sociální pracovník, kteří tak neučinili a tím došlo k pochybení a k trestnému činu poškozování práv invalidy, který by měl být chráněn zvláštním zákonem pokud se invalidním stal v tak mladém věku. Obrací se proto na soud, aby se prošetřil postup celé záležitosti.“* K povinné době pojištění, a to odpracování pěti let v posledních deseti letech uvedl, že v roce 1998-1999 byl v evidenci uchazečů o zaměstnání a ve věznici odpracoval asi dva roky. Poté, co učinil dotaz na ČSSZ ohledně své invalidity a nároku na invalidní důchod, přišlo mu zamítavé rozhodnutí. Obrací se proto na soud, aby mu vyhověl, napravil pochybení ČSSZ a přiznal mu invalidní důchod. Ke svému podání nepřiložil žádné rozhodnutí.

Soud žalobce vyzval, aby předložil rozhodnutí, jehož soudního přezkumu se domáhá. Žalobce poté soudu zaslal další podání s upřesněním, že žalobou napadá rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.5. 2006, č.j.

760 806 0328, které ke svému podání přiložil. Zopakoval své zdravotní potíže a požádal o poskytnutí informací „o právech odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody, který zdravotně trpí“.

Z přiloženého rozhodnutí ze dne 22.5. 2006, č.j. „X“ vyplývá, že Česká správa sociálního zabezpečení v Praze zamítla žádost žalobce o přiznání částečného invalidního důchodu podle ustanovení § 56 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. V odůvodnění uvedla, že v osobním listě důchodového zabezpečení, který byl žalobci zaslán spolu s rozhodnutím ze dne 6.1. 2006 byly žalobci započteny celkem 3 roky a 169 dní pojištění. Podle dodatečně doložených dokladů žalovaná žalobci započetla dobu evidence u úřadu práce a dále uvedla, že dobu od 1.1. 2004 do 31.12. 2005 nelze hodnotit, neboť žalobce nebyl pracovně zařazen. Dodatečně provedený zápočet je tak bez vlivu na rozhodnutí žalované ze dne 6.1. 2006 o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod, neboť žalobce i nadále nezískal potřebnou dobu pojištění pro nárok na částečný invalidní důchod. Žalovaná konstatovala, že její rozhodnutí ze dne 6.1. 2006 zůstává i nadále v platnosti. K rozhodnutí připojila osobní list důchodového pojištění ze dne 4.5. 2006.

S ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí (22.5. 2006) a den doručení žaloby (7.9. 2010) soud žádal, aby se žalovaná k včasnosti podání žaloby vyjádřila a předložila soudu doklad o doručení napadeného rozhodnutí žalobci a současně aby sdělila, zda v mezidobí bylo ve věci žalobce vydáno nějaké další rozhodnutí.

Žalovaná ve svém sdělení ze dne 6.10. 2010 uvedla, že rozhodnutí ze dne 22.5. 2006 si žalobce podle dodejky převzal dne 31.5. 2006. Ke svému sdělení přiložila kopii dodejky o doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Současně uvedla, že do dnešního ve věci žalobce nevydala žádné další rozhodnutí.

Základním předpokladem pro věcné přezkoumání zákonnosti rozhodnutí správního orgánu, je včasné podání žaloby proti tomuto rozhodnutí u příslušného orgánu. Dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Dle ustanovení § 72 odst. 4 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty pro podání žaloby prominout.

Podle ustanovení § 7 odst. 3 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění, úrazového pojištění, důchodového zabezpečení a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.

Z vyjádření žalované a ověřením z dodejky o doručení rozhodnutí žalobci krajský soud zjistil, že žalobce osobně převzal proti svému podpisu žalobou

napadené rozhodnutí dne 31.5. 2006. Žalobce doručil svoji žalobu datovanou dne 5.9. 2010 nadepsanému soudu dne 7.9. 2010 prostřednictvím držitele poštovní lince, kterému písemnost předal k přepravě dne 6.9. 2010.

Lhůty jsou upraveny v § 40 s. ř. s. Dle odst. (1) lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Dle odst. (2) lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Dle odst. (3) případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Dle odst. (4) je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. a § 40 odst. 1, 2, 3, 4 s. ř. s. by tak posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby byl den 31.7. 2006.

Žaloba byla Krajskému soudu v Hradci Králové doručena až dne 7.9. 2010, tedy více jak po čtyřech letech ode dne vydání napadeného rozhodnutí. Z vyjádření žalované rovněž vyplývá, že žádné jiné rozhodnutí ve věci invalidního důchodu žalobce nebylo žalovanou do dnešního dne vydáno. Z výše uvedeného je tak zcela nepochybné, že žaloba byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby.

Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu opožděně, nemohl se krajský soud zabývat věcnou správností a zákonností rozhodnutí samotného a nezbylo mu, než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítnout, když žalobce byl napadeným rozhodnutím řádně poučen o místu a lhůtě pro podání žaloby.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 19. října 2010

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně